

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ... 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν... 15
261—Γραφεῖον δδ. Ἐρμού—264

Ο ΓΑΡΦΕΙΔΑΣ

Ἡ στυγερά απόπειρα τῆς δολοφονίας κατὰ τοῦ προέδρου τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς στρατηγῷ Γάρφειδ, ἐπέβαλεν εἰς ἀναστάσιον πάντας τοὺς πολίτας τῆς χώρας, ἐκείνης καὶ πάντα τὸν πεπολιτισμένον κόσμον. Ἡ απόπειρα ἐτελέσθη παρά προσώπῳ ὡς ἐκ τῶν προηγουμένων τοῦ βίου του ἀποδείκνυται τυχοδιώχτου καὶ εἰς ἄκρον ὑπερφιάλου. Τῆν 2 ἰουλίου (γ) ὁ δολοφόνος παρεφύλαξε τὸν πρόεδρον ἑτοιμον νὰ ἀναχωρήσῃ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ἐκ Βασιλῆτωνος εἰς Long Branch ἐθα διέμεινεν ἡ σύζυγός του ὅπως διέλθῃ ἡμέρας τινὰς ἐν ἀνάσει. Ὁ πρόεδρος περιέμενε τὸν σιδηροδρόμον ἐν τῷ δωματίῳ

τῶν κυριῶν μετὰ τινῶν φίλων του. Ἦτο 9 30 π.μ. ὁ δολοφόνος ἐπιεροδύλησε δις κατὰ τοῦ προέδρου ἡ πρώτη σφαῖρα διετρύπησε τὴν ἀριστεράν αὐτοῦ ὠμοπλάτην ἡ δὲ δευτέρα διήλθεν ὀλίγον ἄνωθι τοῦ ἀριστεροῦ νεφροῦ. Ὁ πρόεδρος ἐστράφη μετὰ τὸν πρῶτον πυροβολισμόν καὶ ἔπεσε χαμῶ ἐπὶ τῶν γονάτων του ὅταν ἡ δευτέρα σφαῖρα διετρύπησεν αὐτόν. Οἱ περὶ τὸν πρόεδρον ἔδραμον ἀμέσως καὶ συνέλαβον τὸν δολοφόνον ὀνόματι Γκιτώ, ἐκ Σικάγου, ἡλικίας 45 ἐτῶν. Ὁ δολοφόνος ὠμολόγησεν ὅτι δὲν ἔχει συνεργούς ὅτι δὲ τὸν φόνον ἐπειράθη χάριν τῆς σωτηρίας τοῦ κόμματος εἰς ᾧ ἀνήκει ὁ πρόεδρος καὶ αὐτός. Ἐξέφρασε δὲ λόγῳ ὅτι αἱ βολαὶ αὐτοῦ δὲν ἔπληξαν ἀποτελεσματικά. Ὁ Γκιτώ ἐξήτει ἐπιμόνος θέσιν παρὰ τοῦ Προέδρου πρὸς πολλοῦ χρόνου. Εἶχε δὲ μεγάλην ἐπιθυμίαν νὰ διορισθῇ γενικὸς πρόξενος ἐν Παρισίοις. Τὸν πρόεδρον μετέφερον ἀμέσως εἰς τὴν λευκὴν οἰκίαν ὅπως λάβῃ ἰατρικὴν περίθαλψιν. Ἡ εἰδησις διεδόθη ἐν ἀκαρπείῳ δι' ὅλης τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Εὐρώπης, ἀμέτρα δὲ συλλυπητήρια τηλεγραφήματα ἀπνυθύνθησαν πρὸς τὴν σύζυγον του δι' ἣν καὶ ἐγένετο αὐθόρμητος χρηματικὴ εἰσφορά ἀνελεύθουσα εἰς τὸ ποσὸν 800,000 δολλάρων εἰς διάστημα ὀλίγων ἡρῶν. Τὸ εἰσφερόμενον ποσὸν θέλει χρησιμεύσει ὡς βοήθημα τῆς χήρας καὶ τῶν τέκνων τοῦ προέδρου ἐν περιπτώσει ἀποθνήσκου αὐτοῦ.

Εἰς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ «Κήρυκος» τῆς Νέας Ἰόρκης» ἐπισκέψατο τὴν Δρα Ἐδσων, ἥτις ὡς ἰατρός ἐπιστατεῖ εἰς τὴν Θεραπείαν τοῦ προέδρου Γάρφειδ, μετ' ἄλλων ἀρρένων ἐπιστημόνων. Τοῦτο ἴσως φανῇ παράδοξον τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ γυναῖκες μετέρχονται τὸν ἰατρὸν ἐν Ἀμερικῇ ὡς καὶ οἱ ἄνδρες· δύναται νὰ ἐννοήσῃ τις ὅτι δὲν θεωροῦνται μικροῦ λόγου ἄξιοι ἰατροὶ ἀφοῦ εἰς κρίσιμον περιστάσει οἱ ἀπλήρωτοι τοῦ προέδρου τῆς Ἀμερικῆς τοιαύτη τις ἰατρίνη προσλαμβάνεται. Ὁ τοῦ «Κήρυκος»

ὁπάλληλος ἔρωτᾷ τὴν Δρα πρὶν ἢ μεταβῆ τὸ πρῶτον παρὰ τῷ Προέδρῳ ν' ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά της :

— Πῶς διήλθε τὴν χθές ὁ ἀσθενής σας ;
— Πολὺ καλὰ δι' ἄνθρωπον ὅστις πάσχει ὡς αὐτός.
— Τί φρονεῖ ὁ ἴδιος περὶ τῆς καταστάσεώς του ;
— Πάντοτε ὑπῆρξεν εὐθυμὸς καὶ πλήρης ἐλπίδος ὥστε ἐθεώρησε τὴν ἀνάρρωσίν του ὡς βεβαίαν. Ἀλλὰ χθές ἐφάνη ὀλίγον ἀπελπίς κατὰ πρῶτην φοράν.
— Ἀλλὰ ἐννοεῖ ὅτι τὸ πάθημά του βαίνει ἐπὶ τὰ κρείττω ;

— Ναι, τὸ γινώσκει ἀλλ' ἦτο πολὺ ἀνίσχυος καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν χθές καὶ εἶχε πλήρη αἰσθησίν τοῦ ἀγῶνος τὸν ὅποιον καταβάλλει μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου.

— Ἐχει λοιπὸν συνείδησιν καὶ τῶν ἐνδεχομένων ;
— Πληρέστατα. Εἶχεν ἀποκάμει καθολοκληρίαν χθές καὶ εἶπεν εἰς τὴν σύζυγόν του : Ἄπορῶ ἂν ἀξίξῃ τὸν κόπον νὰ καταβάλῃ τις τόσον ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ θανάτου δι' ὀλίγην ἐτι ζωὴν τὴν ὅποιαν δυνατὸν ν' ἀπολαύσῃ ἀκόμη. Ἡ κ. Γάρφειλδ τῷ εἶπε : μὴ τὰ λέγῃς αὐτὰ βεβαίως ἀξίξει τὸν κόπον.

— Ἐχει ἡ κ. Γάρφειλδ πολλὴν ἐλπίδα ;
— Εἶναι λίαν θαρραλέα. Ὁ πρόεδρος τὴν ᾔθελε πλησίον του πολὺ χθές, καὶ αὕτη ἔμενε. Προσπαθοῦμεν, μολαταυτὰ, νὰ τὴν ἀπαλλάσωμεν πολλῆς ἐξαντλήσεως τῶν δυνάμεών της διότι ὅταν ὁ πρόεδρος δὰ διατελῇ εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀναρρώσεως δὰ θέλῃ αὐτὴν πάντοτε πλησίον του.

— Νομίζετε ὅτι ἡ πληγὴ οὐλοῦται ;
— Βαίνει λίαν κατ' εὐχὴν ἀλλ' ὁ πρόεδρος δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ διατί δὲν αἰσθάνεται καλλίτερα ὅταν ἡ πληγὴ προβαίνει τοσοῦτον καλῶς, ἀλλὰ τοῦτο βεβαίως τὸ ἐπεριμένονον.

— Ἐχει βαρυνθῆ τὴν κλίβιν ;
— Φοβερὰ. Χθές ἐφαίνετο ὅλως ἀποκαμὼν καὶ ἀηδιάσας. Ἡ μεγίστη ἐκείνη ἐλπίς ἣτις ἀντιζύγιζεν τοὺς πόνους του ταχέως ἐκλείπει, καὶ ἀρχίζει ν' ἀποθαρρύνεται. Ἐπειτα οἱ μῦς τῆς ράχεως εἰσι τοσοῦτον ἐρεθισμένοι καὶ εὐπαθεῖς ὥστε δι' ἄνθρωπον σωματῶδη ὡς αὐτός δὰ ὑποφέρει σφοδρὸν πόνον καὶ ἀνίαν.

— Ἐπιθυμῶ νὰ μάθῃ τί λέγουν τὰ ἱατρικὰ δελτία τὰ δημοσιευόμενα ;

— Καίτοι οἱ ἱατροὶ τῷ εἶπον μετὰ τὸ συμβούλιον ποία ἦτον ἡ κατάστασις του, δὲν ἐφαίνετο ἱκανοποιηθεὶς καὶ ἐζήτησε νὰ ἴδῃ τὸ δελτίον. Ἐλαβον τὴν πρῶταν καὶ τὴν μεσημβριανὰ δελτία καὶ τὰ ἀνεγνώσα εἰς αὐτόν. Τῷ εἶπον ὅτι τὰ δελτία ἐξητάζοντο μετ' ἀνισυχίας παρὰ τοῦ κοινού, καὶ μοὶ εἶπε : Ὁ λόγος δὰ βαρύνεται καὶ δ' ἀηδιάζῃ νὰ τὰ ἀναγνώσκῃ. Τί εἶναι μία ζωὴ ; Ποίαν σημασίαν δύναται νὰ ἔχῃ.

— Βεβαίως σὰς δὲν ἐπιθυμοῦμε ν' ἀκούετε τόσον ἀπελπιστικὰς παρατηρήσεις.

— Βεβαίως ὅχι, ἀλλὰ ὑποφέρει τόσον, καὶ ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἡ κατάστασις του βαίνει τόσον ὁμοία, ὥστε ἀποδίδομεν τὴν ἀπελπισίαν του εἰς τὸν λόγον σου. Ἦτο τόσον πλήρης θάρρους τὰς πρώτας ἡμέρας

καὶ δὲν εἶχεν ἰδέαν ὅτι ἡ πορεία τῆς Θεραπείας δὰ ἦτο τόσον ὀχληρά.

— Ἐρρήθη τι εἰς τὸν πρόεδρον περὶ τοῦ θάρου τῆς Νέας Ἰόρκης εἰς τὴν σύζυγόν του ;

— Ὅχι, οὐδὲν τοιοῦτον ἐρρήθη πρὸς αὐτόν. Ἦε πρὸς τὴν κ. Γάρφειλδ, αὕτη συνεκινήθη λίαν ἐπὶ τῇ ἀπροσδοκῆτῳ ταύτῃ ἐκφράσει τοσαύτης εὐμενείας.

— Ἐχει γινώσιν ὁ πρόεδρος τῆς ἀνισυχίας τὴν ὁποίαν διήγειρεν ἡ κατὰ τῆς ζωῆς του ἀπόπειρα ;

— Ναι, ἔχει ἰδέαν τινα. Μὲ ἐρώτησε τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα τί ἔλεγεν ὁ λαὸς περὶ τούτου, καὶ τῷ εἶπον ὅτι ἐθεώρουν δικαίωμα του νὰ γινώσκῃ περὶ τῆς γενικῆς ἀναγκητέσεως ἐξ ἧς κατελήφθησαν πᾶσαι αἱ τάξεις τοῦ λαοῦ, καὶ ὅτι εἶχε τὴν συμπάθειαν ὁλοκληροῦ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου. Τῷ εἶπον ὅτι μνημόματα ἐξ ὅλων τῶν μερῶν καὶ ἐκ διακεκριμένων προσώπων ὅλου τοῦ κόσμου ἀδιακόπως ἀφικνοῦνται ἀλλὰ δὲν δύναμεθα νὰ σὰς ἀφήσωμεν νὰ τὰ ἴδῃτε. Ἀπάντησεν : Δὲν θέλω οὔτε ἐγὼ ἀλλὰ νομίζεις ὅτι ἡ ἀγκυακτικὴ εἶναι μεγαλειτέρα ἢ κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Διγκολν.— Ἐγὼ εἶπον ὅτι ἡ γνώμη μου ἦτο ὅτι ἦτο μεγαλειτέρα, ὅτι τότε τὸ τέλος ταχέως ἦλθεν, ἐνῶ νῦν πάντες ἦσαν ἐν ἀγωνίᾳ, ἐκκερημότητι καὶ φόβῳ. Ἀλλ' ἐξηκολούθησα : δὲν ἐνθυμείσθῃς τὰς λέξεις σας τότε, «Ὁ Θεὸς βασιλεύει» ἤ. Λοιπὸν καὶ τώρα ἔχουσιν ἐφαρμογὴν «Ὁ Θεὸς βασιλεύει καὶ ὁ πρόεδρος ζῆ». Ἀλλὰ τῷ ἀπέστρεψα τὴν ὀμιλίαν καὶ δὲν ἐπροχώρησε περισσότερο. Ἐπίσης τῷ εἶπον περὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ ὁποῖον ὀλόκληρος ὁ θρησκευτικὸς κόσμος ἔδειξε διὰ τακτικῶν καὶ ἰδιαίτερων λειτουργιῶν γενομένων ὑπὲρ αὐτοῦ—ὅτι καθολικοὶ, διαμαρτυρόμενοι καὶ Ἰουδαῖοι συνήρχοντο πρὸς προσευχὴν ὅτι δὲ τὸ συμβᾶν ἀπεδείχθη λίαν πρόσφορον πρὸς σύναψιν ἀρμονικὴν συγκρουομένων στοιχείων κατὰ πολλοὺς τρόπους.

— Πῶς τὸν ἀλλάσσετε τὸ στρώμα ;
— Ἐξ ἐξ ἡμῶν, τρεῖς ἐξ ἐκάστου μέρους, τὸν σηκώνομεν ἐπὶ διπλῆς δυνατῆς σινδόνος. Τὸ στρώμα σύρεται ἀποκάτω καὶ ἕτερον τίθεται.

— Ἐρρήθη ὅτι ἀναγινώσκονται εἰς τὸν πρόεδρον τὰ ἡμερησία φύλλα τακτικῶς.

— Καταρχὰς ἡ κ. Γάρφειλδ ἔπραττε τοῦτο ἀλλ' ἔπειτα ἐπαύσαμε τὴν ἀνάγνωσιν.

ΤΟ ΣΦΑΞ

Τὸ Σφᾶξ, ὑπερ κατελήθη ἐπ' ἐσχάτων ὀριστικῶς ὑπὸ τῶν Γάλλων, εἶναι μία τῶν σπουδαιωτέρων πόλεων τῆς Τυνησίας. Ἐν πρώτοις κεῖται ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Γκαδῆς καὶ εἰς 225 χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς Τύνιδος ἀπόστασιν—σὺγκεῖται ἐκ δύο πόλεων ἦτοι τῆς ἀνω πόλεως, ἣτις κατοικεῖται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ μουσουλμάνων, καὶ τῆς κάτω πόλεως ἐν ἧ εἰσὶν ἐγκατεστημένοι οἱ Εὐρωπαῖοι. Ἐχει ἀρχαίον ἐξωπλισμένον δι' ἀρχαιοτάτων τηλεβόλων. Πύργος ὑψηλὸς δεσπόζει τῆς πόλεως—ἀνερχόμενος δὲ τις εἰς αὐτόν ἔχει ἐνώπιόν

του λαμπρὸν θᾶμα, τὴν εὐρείαν ζώνην, τοὺς τὴν πόλιν περικυκλοῦντας κήπους καὶ τὸν κόλπον τοῦ Γκαδῆς μέχρι τῶν νήσων τοῦ Κερκενάχ. Ἡ μουσουλμανικὴ συνοικία ἀριθμεῖ πέντε τεμῆνα, καὶ τρεῖς μεδρσέδες· διὰ τίνος δὲ καταπερεῖα κατέρχεται τις ἐξ αὐτῆς εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν συνοικίαν, ἣτις ἀποκτᾷ ἓνα καθολικὸν ναὸν καὶ μίαν συναγωγὴν. Ἡ εὐρωπαϊκὴ πόλις περιφρουρεῖται ὑπὸ δύο τηλεβολοστοιχιῶν, ὧν ἡ σπουδαιότερα καλεῖται «τληβολοστοιχία τοῦ ὑγειονομίου». Τὸ Σφᾶξ στερεῖται πηγῶν ὕδατων, οἱ δὲ κάτοικοι αὐτοῦ πορίζονται τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν στερνῶν αἱ ἔχουσιν ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν. Οἱ κῆποι τῆς πόλεως ἀποτελοῦσι γοητευτικώτατον περίζωμα συνιστάμενον εἰς σειρὰν θρυφράκτων ἀποκεχωρισμένων ἀλλήλων· εἰσι δὲ κατάφυτοι δημοτριάων καὶ καρποφόρων δένδρων. Ἐν τοῖς κήποις δὲ τούτοις ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐλαίων καὶ τῶν πορτοκαλεῶν διέρχονται οἱ κάτοικοι τὴν ἐποχὴν τῶν κυνικῶν καυμάτων. Καλλιεργοῦσι δὲ ἐν ἀφθονίᾳ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ συκιάνας, καλουμένους ἀσφύκρας. Διατείνονται μάλιστα ὅτι ἐντεθῆεν ἐδόθη καὶ εἰς τὴν πόλιν ταύτην τὸ ὄνομα Σφᾶξ ὅπερ σημαίνει ἀραβιστὶ ἀπόλις συκιδίων».

ΚΥΝΕΣ «ΠΕΠΗΛΙΑΣΜΕΝΟΙ»

Περίεργος περιγραφὴ δίδεται ἐν τινι ἀρτίῳ ἐκδοθέντι συγγράμματι ἐπιγραφομένῳ αἰ κύνες καὶ τὰ κατ' αὐτούς», περὶ πεπαιδευμένου κυνός, ὅστις προσέθετεν ἀριθμοὺς, ἐτυλλαβίζε συντόμους λέξεις, καὶ εὗρισκε τὸ πρῶτον γράμμα πόλεως ὀνομαζομένης παρὰ τίνος ἐκ τῆς ὀμηγύρεως. Ὁ διηγούμενος ταῦτο δὲν ἠδύνατο νὰ ἀνεύρῃ τὰ σημεῖα δι' ὧν ὁ κύων δὰ ἀδυναθεῖτο εἰς τοῦτο καὶ λέγει : Ἀναμφιβόλως εἶναι παιδιὰ ἀλλὰ λίαν ἐπιτηδείως γινόμενῃ καὶ δεκνύουσα πόσον οἱ κύνες εἰσι δεκτικοὶ μαθήσεως, πλειότερον ἢ ὅσον ἡμεῖς φανταζόμεθα· διότι ὑπῆρχε κύων ὅστις ἐτέλει παιγνίδια τοσοῦτον τεχνικῶς ὥστε οὐδεὶς ἐκ τεσσάρων ἢ πέντε προσώπων, οἵτινες πλέον προσηκτικῶς τὸν ἐπετόκουν, δὲν ἠδύνατο νὰ ἀνεύρωσι πόσον ἐβουθεῖτο ὑπὸ τῆς κυρίας του.

Οἱ οὕτω καλούμενοι δεδιδασμένοι κύνες ἀδιακόπως ἐπεδείκνυντο εἰς ἐξοχικὰς πανηγύρεις καὶ ὁμοίας συναθροίσεις. Ὁ διασημότερος ἴσως ἦτον ὁ κύων Μανίλο ἐκτεθεὶς ἐν Πηρισίῳ τὸ 1818. Ὁ κύων οὗτος ἀπῆλθε εἰς ἐρωτήσεις ἀπευθυνομένης Ὀλλανδιστῆ, Ἀγγλιστῆ, Ἰταλιστῆ, Γαλλιστῆ ἢ Λατινιστῆ. Οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ κερδήσῃ αὐτόν εἰς τὸ δόγμα καὶ ἐξετέλει διάφορα καταπληκτικὰ παιγνίδια πρὸς ἐκπληξίν τοῦ πλήθους τὸ ὅποιον συνωθεῖτο ὅπως τὸν ἴδῃ. Ἀπαντήσεις εἰς ἐρωτήματα ἐτυλλαβίζοντο κατὰ τὸν συνήθη τρόπον ἐκ τῶν γραμματικῶν καὶ ἀριθμῶν τὰ ὅποια ἦσαν ἐκτεθειμένα ἐντὸς ἐνὸς κύκλου, εἰς δὲ τῶν παρεστῶτων βεβαίον ὅτι τὸ σημεῖον δι' οὗ ὁ ἐκθέτης διτύθησε τὴν ἐκλογὴν τοῦ κυνός ἦτο ἐλαφρὸν τι τρίξιμον διὰ τοῦ ὄνυχος τοῦ λυχανοῦ καὶ τοῦ ὄνυχος τοῦ μεταίου δακτύλου—ὁ ἄχος οὗτος οὐδόλως ὑπὸ τῆς

ὀμηγύρεως ἠκούετο ἀλλὰ τὸν ὅποιον ἀμέσως ἤκουε τὸ ζῶον καὶ ἀνταπεκρίνετο εἰς αὐτόν. Ὁ κύων οὕτω καθίστατο τὸ ὄργανον ἐφ' οὗ ὁ ἐκθέτης ἐπαίζεν, καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἐν πάσαις ταῖς περιστάσεσι ταύταις σύστημα τι τοῦ ποιῆν σημεῖον ἀπαρατήρητον ὑπὸ τῶν παρεστῶτων, ἐφαρμόζετο. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἐάν παραδεχθῇ τις βλέπει, ὅτι μέγας βαθμὸς νοημοσύνης καὶ ἀντιλήψεως ἀπαιτεῖται ἐκ μέρους τοῦ ἐπιτελοῦντος τὸ μέρος τοῦτο κυνός. Εὐχάριστον εἶναι νὰ μάθῃ τις ὅτι τὰ πρώτιστὰ ἀποτελέσματα ἐκ μέρους τῶν διδασκόντων κύνας ἐπετεύχθησαν δι' ἠπίων μέσων. Ὁ σὶρ Φραγκίσκος Head, γράφων περὶ τῆς γυμνάσεως τῶν κυνῶν, λίαν ἐμφατικῶς ἐξαιρεῖ ταύτην, λέγων «ἐάν οἱ τοὺς κύνας διδάσκοντες δώσωσι τοῖς μαθηταῖς αὐτῶν σαφῶς νὰ ἐννοήσωσι τί χρειάζεται, οὗτοι εὐχαρίστως καὶ ἐκούσιως θέλουσιν ἐπιτελεῖσαι πᾶν ὅ,τι ἡ φύσις ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν δύναμιν νὰ πράξωσι καὶ τὸ ἐνστικτὸν νὰ ἐννοήσωσιν».

Ἄρτίως ἐξετέθη ἐν Παρισίῳ εἰς δέξιν τοῦ κοινού τὸ ἐξῆς θᾶμα γεγυμνασμένου κυνός. Ὁ ἐκθέτης ἐστράωσε ἐπὶ τάπητος περὶ τὰς 30 φωτογραφίας ἐν σχήματι ἐπισκεπτηρίου παριστανοῦσας ἡγεμόνας καὶ διαστήμους τῆς Βύρωπης ἄνδρας. Εἶτα προσεκάλεε τινα οἰονδῆποτε ἐκ τῆς ὀμηγύρεως νὰ ὀνομάσῃ ἓνα οἰονδῆποτε ἐκ τῶν προσώπων τῶν ἐν ταῖς φωτογραφίαις παρισταμένων. Ὁ οὕτω κληθεὶς ὀνόμασε τὸν Βίσμαρκ. Ὁ ἐκθέτης ἐκάλεσεν ἓνα ἐκ τῶν κυνῶν πρὸς αὐτόν, ὅστις ἐπλησίασε τὸν κύριόν του θεωρῶν αὐτόν ἀσκαρδαμυκτί.

«Φίλε μου, εἶπε πρὸς αὐτόν, ἤκουσας τὸ ὄνομα τὸ ὅποιον ὁ κύριος πρὸ ὀλίγου ἐπρόφερε».— Ὁ κύων κατένευσε τὴν κεφαλὴν.—Πρόσεξε λοιπὸν, εἶπεν ὁ κύριος, ἐξέτασε μετὰ προτοχῆς ὄλας τὰς εἰκόνας καὶ φέρε μου τὸν Βίσμαρκ.

— Ὁ κύων ἐπλησίασε τὸν τάπητα, προσεκτικῶς ἠρένησε ἐκάστην τῶν 30 φωτογραφιῶν καὶ εἶτα ἔστη ἐνώπιον ἐκείνης ἣτις παρίστα τὸν μέγαν καγγελάριον. Δαβῶν τὴν φωτογραφίαν εἰς τὸ στόμα, τὴν ἔφερε εἰς τὸν κύριόν του.—Τὸ πείραμα ἐπανελήθη πλειστάκις, καὶ πάντοτε διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐπιτυχούς ἀποτελέσματος.

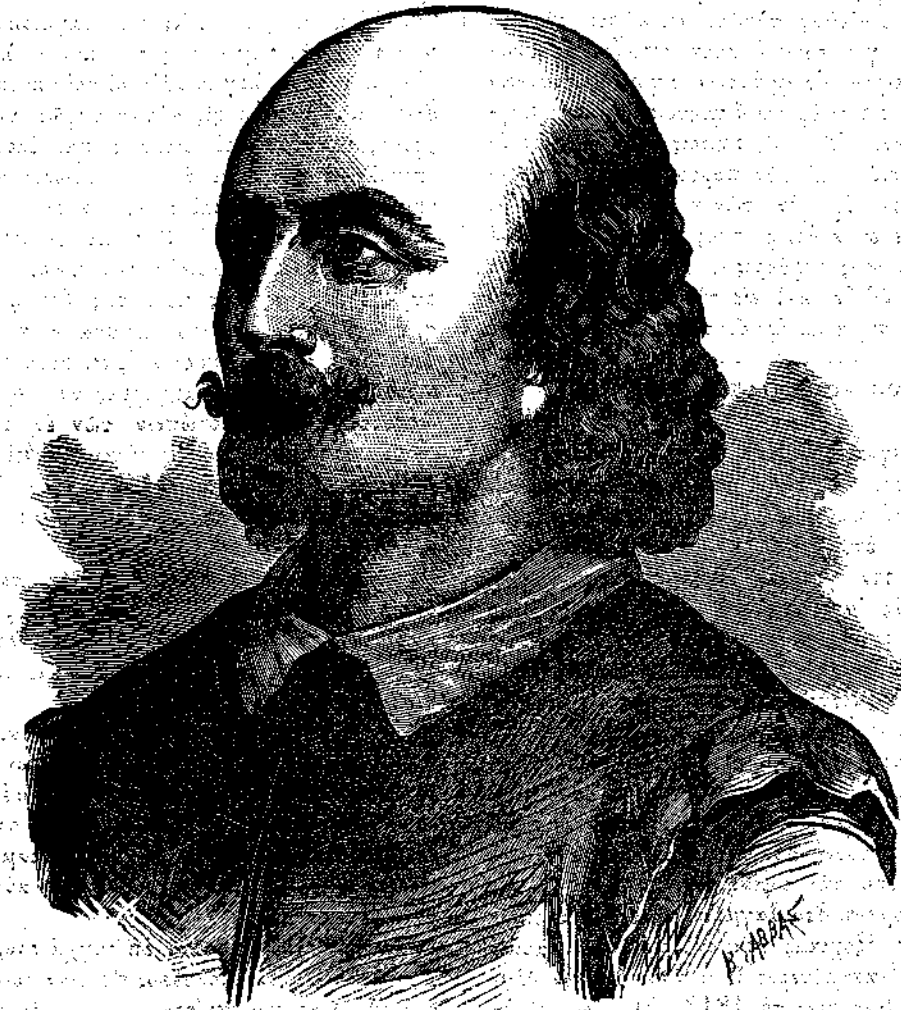
Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἐπιτυχάνετο, ὡς ὁ κύριος τῶν κυνῶν εἶπεν ἀκολούθως εἰς τινα τῶν παρεστῶτων, διὰ τῆς διαφοροῦς τόνισεως τῆς φωνῆς ἀναλόγως τῆς αἰτούμενης φωτογραφίας. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ὁ κύων ἐγίνωσκε ποίαν τῶν φωτογραφιῶν νὰ λάβῃ κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ τάπητος τάξιν αὐτῆς πρῶτην, δευτέραν, τρίτην ἢ.

ΟΥΓΙΑΜ ΣΑΙΣΗΠΡΟΣ

Ὁ διάσημος οὗτος δραματικὸς ποιητὴς, ὅστις θεωρεῖται ὡς ὁ μέγιστος ποιητὴς τῆς τε ἀρχαιότητος καὶ τῶν νεωτέρων χρόνων, ἐγεννήθη τῷ 1564 καὶ ἀπέθανε τῷ 1616. Περὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ ποιητοῦ ὀλίγα γνωρίζομεν, ἐκ τῶν συγγραμμάτων ὁμοῦ αὐτοῦ

οί κριτικοί φρονούσιν, ότι εσπούδασε τὰ νομικά, καί ότι είχε γνώσιν τινά τῶν νεωτέρων γλωσσῶν, ὡς καί τῆς Ἑλληνικῆς καί Λατινικῆς. Ἐν ἡλικίᾳ 18 ἐτῶν ὁ Σαίξπηρος ἐνωμφεύθη τὴν Ἄνναν Ηαδαουά, ἣτις ἦτο ὀκτὼ ἔτη πρεσβυτέρα αὐτοῦ. Κατ' ἀρχάς ἐπεδόθη εἰς τὰ τοῦ θεάτρου ὡς ἠθοποιός· ἀλλὰ ταχέως ἤρξατο νὰ συγγράφῃ, ἀναθεωρῶν τὰ ἀρχαία αὐτοῦ δράματα, καί βοηθῶν ἄλλους περὶ τὸ συνθέτειν τοιαῦτα. Ταχέως δὲ διὰ τῆς πρωτοτύπου εὐφυίας του παρήγαγε μεγάλην ποικιλίαν δραμάτων μετὰ θαυμα-

μασιν αὐτοῦ προσώπων· τὸ δὲ ἐνδιαφέρον τὸ διακρίνον τὰ δράματα αὐτοῦ ἀπ' ἄλλων εἶναι τὸ συγγεντρούμενον ἐν τῷ τρόπῳ τῆς ἐκφράσεως τῆς διανοίας, τὸν ὁποῖον περιέχουσιν, ἰδίως δὲ ἐν τοῖς ἐλαττηρίοις καί τρόποις τῆς ἐνεργείας των. Ἀείποτε δὲ ἐν τοῖς δράμασιν αὐτοῦ ἐκείνο, τὸ ὁποῖον ὁ ἄνθρωπος ἐπραξεν ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ, παρίσταται ἐπὶ τέλους ἐπανέρχόμενον εἰς τὰ ἴδια· ἡ πράξις συχνάκις διὰ ποικίλων καί πολλῶν ὁδῶν ἐπανακαμπτει εἰς αὐτὸν τὸν πρᾶξαντα καί ἐπηρεάζει αὐτόν. Ἡ αἰωνία δικαιοσύνη

Ὁ Σαίξπηρος.

σίας ταχύτητος. Ἡ μέγιστη ὁμῶς ἐκφρασις τῆς εὐφυίας του εὐρίσκεται ἐν τοῖς ἐξῆς δράμασι: Ἄμλετ, Μακβεθ, Ὁθελλο καὶ Βασιλέα Λήρ· τὸ τελευταῖον δὲ τὸ ὁποῖον κατὰ τινὰ ἔποψιν ὑπερέχει πάντων τῶν ἄλλων, ἐγράφη, ὅτε ἦτο 40 ἐτῶν τὴν ἡλικίαν. Περὶ Σαίξπηρου ἐγράφησαν ἱκανὰ μέχρι τούδε. Οἱ Γερμανοὶ ὑπερέτησαν καὶ αὐτοῦ τοῦ ἄγγλου εἰς τὰς φιλοσοφικὰς κρίσεις περὶ τοῦ μεγάλου τούτου ποιητοῦ. Τοῦ Σαίξπηρου ἡ εἰδικὴ δύναμις ἐγκείται ἐν τῇ θαυμασίᾳ ἀνεπίξει τοῦ χαρακτῆρος τῶν ἐν τοῖς δρά-

μασιν αὐτοῦ προσώπων· τούτου ἕνεκα ἡ ἠθικὴ ἐπιρροὴ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ εἶναι ἀγαθὴ, εἰς τὸ πείσμα τραχέων τινῶν ἐκφράσεων, αἵτινες ἀνήκον μᾶλλον εἰς τὴν ἐποχὴν, εἰς ἣν ἔζη, ἢ εἰς πῶν συγγραφέα. Οὐδέποτε δικαιολογεῖ τὴν κακίαν, οὔτε παρίστα αὐτὴν ὅπως, ὥστε ὀν ἀποκριθῆ ὁ ἀληθὴς αὐτῆς χαρακτήρ. Ἐπίσης ἐν τοῖς συγγραμμάσιν αὐτοῦ διαλάμπει τὸ ὑψιστὸν ἰδανικόν, ἡ εὐγένεστατὴ ἐκφρασις διαλογισμῶν αἰσθημάτων καὶ ἐλπίδων. Ἐξ τῶν «Καλῶν Τεχνῶν»

Ὁ μικρὸς ὁ Γιάννης εἶπε τῆς Ἑλένης μίαν ἡμέραν
 Πούτανε Γιωρτὴ μεγάλη καὶ δὲν εἶχανε σχολεῖθ
 «Παίζουμ' ἓνα παιγνιδάκι τῆς κουκλαῖς, τῆ μητέρας
 Ἡ καλλίτερα τῆς κούκλαις ποῦ τρελλαίνουμαι γι' αὐτό».
 «Καλὰ λέει» — ἐκεῖνη εἶπε, ἡ Ἑλένη ἡ ξανθὴ —
 «Παίζουμαι τῆς κούκλαις ποῦνε διασκεδάσεις καλήν».

Παίζανε δυὸ ὄρας τόσα τὰ ἀθῶο παιγνιδάκι,
 Ἐγέλασαν ὀλίγο, ἐτραγουδῆσαν σιγὰ
 Κ' ὕστερα τὸ μάθημά τους ὁ τὸ μικρὸ τους τραπέζακι
 Ἄρχισαν γιὰ νὰ μαθαίνουν σὺν τὰ φρόνιμα παιδιά.
 Εἶχαν ὄρα ὀρισμένη γιὰ παίγνιδι γιὰ σχολεῖθ
 Πότε δὲ ἄναν ἐκείνο, πότε δ' ἀρχίζαν αὐτό.

Ἡ ΕΛΕΝΗ ΚΑΙ Ο ΓΙΑΝΝΗΣ

Καὶ καθῆσαν πλαί, πλαί σὲ μιὰ ἀκρὴν στὴ κουζίνα
 Φέρανε ἐκεῖ τῆς κούκλαις μ' ἄλλα πράγματα πολλὰ
 Τῆς φορέσαν ρουχαλάκια, τῆς ἐστόλιζαν μὲ κρίνα
 Καὶ ἔστα ψέμματα ἀρχισαν νὰ τῆς δίνουνε γλυκά,
 Μ' ἓνα σοβαρὸ μέγαλο ἡ Ἑλένη ἡ ξανθὴ
 Σὰν νὰ ἦτανε μητέρα ποῦ ταῖζει τὸ παιδί.

Τὸ πρῶτ' ἔβαν ἐπῆγαν ἰστὸ ὄρατο τους Σχολεῖο
 Εἶπανε τὸ μάθημά τους ἐτραγουδῆσαν καλά
 Κ' ἡ κυρία Λασκαρίδου ποῦ τὸ ξέραν, γιὰ σημεῖο
 Τὸς χαρίζει ἓνα δῶρο ἑπιμελῆ παιδιὰ.
 Κ' ἔτσι πάντα καθημέρα ἡ Ἑλένη ἡ ξανθὴ
 Μελετοῦσαν μὲ τὸ Γιάννη μὲ μεγάλη προσοχή.

Δὲν τὰ λέγω αὐτὰ μόνο τῆς Ἑλένης καὶ τοῦ Γιάννη.
Γιὰ καθ' ἓνα σας τὰ γράφω ποὺ πηγαίνουν 'στὸ Σχολεῖο
Εὐτυχία ποὺ μεγάλη, δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ κἀνῃ
Σ' τοὺς γονεῖς τοῦ στήν πατρίδα, εἰς τὸ βίον τὸν μικρὸν,
"Αὐ μ' αὐτὰ τὰ τραγουδάκια, δὲν προσέξτε παιδιὰ
Κάθε σφάλμα σας νὰ οὐσῆ, τώρα ποῦσαστε μικρά!

Χαλκίς 4 Μαΐου 1881. Ν. ΙΓΓΑΣΗΣ.

ΤΑ ΕΡΕΘΙΑ ΤΗΣ ΠΑΛΜΥΡΑΣ (*)
(ὡπὸ Volney)

«Τὸ πᾶν ρεῦμα καταρράκτου
πίπτει καὶ εἰς τὴν ἀβυσσον ἐξα-
φανίζομενον».

Π. Σουττος.

Ὁ ἥλιος ἔβαινε πρὸς τὴν δύσιν του, ἐρουθρίζον τό-
ζον ἐδείκνυεν εἰσέτι τὰ ἴχνη του ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος.
Ὁ οὐρανὸς ἦτο καθαρὸς, ἡ ἀτμόσφαιρα ζερὰ καὶ γα-
λῆνιος· τὸ θυσοκὸν τῆς ἡμέρας φῶς ἐμετρίαζε τὴν
φρίκην τοῦ σκότους ἢ ἀναγεννωμένη τῆς νυκτὸς δρό-
σος καταπράυνε τὰ πυρὰ τῆς πεπορακτωμένης γῆς.
Οἱ ποιμένες εἶχον ἀποσῆρει τὰς καμήλους αὐτῶν.
Δὲν ἔβλεπέ τις οὐδεμίαν κίνησιν ἐπὶ τῆς μοιροτόνου
ταύτης παιδιάδος, βαθεῖα σιγὴ ἐδέσποζε τῆς ἐρήμου·
εἰς μεμακρυσμένα μόνον διαστήματα ἤκουε τις τὰς
θρηνώδεις κραυγὰς θῶων τινῶν καὶ νυκτοκοράκων...
Τὸ σκότος ἤδανε, καὶ ἤδη κατὰ τὰ λευκαῖς τὰ
βλέμματά μου δὲν διέκρινον ἢ τὰ λευκὰ φάσματα
τῶν στύλων καὶ τοίχων... Οἱ σιωπηλοὶ οὗτοι τό-
ποι, ἡ ἡσυχος αὕτη ἐσπέρα, ἡ μεγαλοπρεπὴς ἐκείνη
σκηνή, ἐνέπνεον εἰς τὸ πνεῦμα μου θρησκευτικὰς σκέ-
ψεις. Ἡ θεὰ μεγάλης χώρας ἐρήμου, ἡ ἀνάμνησις
τῶν παρελθόντων χρόνων, ἡ ἀντιπαράβολή τῆς πα-
ρούσης καταστάσεως, τὸ πᾶν ἀνύψωσε τὸν νοῦν μου
εἰς ὑψηλὰς σκέψεις. Ἐκάθισα ἐπὶ τῆς βίσεως στή-
λης τινος, καὶ ἐκεῖ τὴν χεῖρα ἐστηριγμένην ἐπὶ τοῦ
γόνυτος ἔχων, τὴν κεφαλὴν στηρίζων διὰ τῆς χει-
ρὸς, διὲ φέρων τὰ βλέμματά μου ἐπὶ τῆς ἐρήμου,
ὅτε προσηλῶν αὐτὰ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων, ἐδιδόμην εἰς
βαθὴν μεμψιμορία.

Ἐνταῦθα, εἶπον καθ' ἑαυτὸν, ἐνταῦθα ἡμαρζεν
ἄλλοτε πλουσία πῶλις· ἐνταῦθα ὑπῆρξεν ἡ πρωτεύ-
ουσα πλουσιωτάτου βασιλείου. Ναί! οἱ νῦν τόσον ἔ-
ρημοι οὗτοι τόποι ἐνεψυχοῦντο ὑπὸ πλήθους ἀνθρώ-
πων· πληθὺς ἐνεργητικῆ ἀνεστρέφετο εἰς τὰς μεμο-
νωμένους ταύτας ὁδοὺς· εἰς τοὺς τοίχους τούτους, ἐν
οἷς βροιλεῖ νεκρικὴ σιγὴ, ἀντήχουν ἄλλοτε φωναὶ
χαρᾶς καὶ πανηγύρεων· τὰ κατεσυντρυμμένα ταῦτα
μάρμαρα ἀπετέλουν κανονικώτατα καὶ ἐρρυθμα κτί-
ρια· αἱ ἐγκαταλειμμένα αὐτὰ στήλαι ἐκόσμου
μεγαλοπρεπεῖς ναοὺς· αἱ κατεκοιμισμένα στοαὶ
διέγραφον τὰς δημοσίας θέσεις. Ἐνταῦθα, ἄλλοτε,

(*) Ἡ Παλμύρα κατεστράφη ὑπὸ τῶν Ρωμαίων, ἐπὶ
Αὔρηλιανὸν αὐτοκράτορα, ὅστις αἰχμαλωτίσας τὴν τότε
βασιλεύουσαν Ζηροδίαν, ἐφόνευσεν πάντας τοὺς περὶ αὐτὴν
ἄρχοντας, ἐν οἷς καὶ τὸν κριτικώτατον Λογγίνον. Σ. Μ.

ἐπιμέλεια καλλιτεχνικὴ ἔκαλε τὰ πλοῦτη ἐξ ὄλων
τῶν κλιμάτων, καὶ ἔβλεπέ τις ἀνταλλασσόμενα,
τὴν πορφύραν τῆς Τύρου πρὸς τὰ πολύτιμα Σιρικὰ
νήματα, τὰ μάλ्लιν φάσματα τῆς Καζμίρης πρὸς
τοὺς πολυτίμους τῆς Λυδίας τάπητας, τὸν χρυ-
σὸν τῆς Σεφίρας (*) πρὸς τὸν κασσίτερον τῆς Θού-
λης (**).

Καὶ ἐν τούτοις ἰδοὺ τί ἀπομένει ἐκ τῆς παντοδύ-
ναμου ταύτης πόλεως, σκελετὸς θρηνώδης. Ἡ σιγὴ
τῶν μνημάτων ἀντικατέστη τὸν θόρυβον τῶν δη-
μοσίων θέσεων. Τὰ ἀνάκτορα τῶν βασιλείων κατέστη-
σαν φωλεαὶ ἀγρίων θηρίων. Τὰ ποιμνία βόσκουσιν εἰς
τὰ κατώφλια τῶν ναῶν· δυσώδη ἐντομα κατοικοῦσι
τὰ θυσιαστήρια τῶν θεῶν... Ἀ! πῶς ἐξέλιπε το-
σούτη δόξα!!! πῶς ἐξηφανίσθησαν τοσαῦτα ἔργα!!
Οὕτω λοιπὸν παρέρχονται τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων·
οὕτω πῶς ἐξαφανίζονται τὰ ἔθνη καὶ αἱ αὐτοκρα-
τορίαι;

Οἱμοὶ δίκτερεζα τὴν ἐγκαταλελειμμένην ταύτην γῆν.
Ἐπεσκέφθην τοὺς τόπους, οἵτινες ἐγένοντο θέατρα
τῆς τοσαύτης λαμπρότητος... καὶ εἶδον αὐτοὺς ἐγ-
καταλελειμένους καὶ ἐρήμους. Ἐζήτησα τοὺς ἀρχαίους
λαοὺς καὶ τὰ ἔργα τῶν, καὶ δὲν εἶρον ἢ ἴχνη ὅμοια
πρὸς τὰ ἐπὶ τῆς σποδοῦ ἐφήμερα ἴχνη τοῦ διαβάτου.
Οἱ ναοὶ κατεκρημνίσθησαν, τὰ ἀνάκτορα ἀνετράπησαν,
αἱ πόλεις κατεστράφησαν, καὶ ἡ γῆ, γυμνὴ ἐγκατοι-
κῶν, κατέστη τόπος τάφων μονήρης. Ὑψιστε θεε!
Πόθεν ἐπέρχονται τόσον ἀποτρόπαιαι μεταμορφώσεις;
διὰ τί τοσούτοι πόλεις κατεστράφησαν; διὰ τί ὁ ἀρ-
χαῖος οὗτος πληθυσμὸς ἐξηφανίσται διὰ παντός;

Π. Κ. Α.

ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ

Πρώτιστον μέλημα τῆς Ῥωμᾶνας Ἐκκλησίας κατὰ
τοὺς τρεῖς τελευταίους αἰῶνας ἦν ἡ παντὶ σθένει
παρακώλυσις τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύ-
ματος. Πᾶσαι αἱ γενόμεναι πρόοδοι ἐν τε ταῖς τέ-
χαις καὶ ταῖς ἐπιστήμασι, τῷ πολιτισμῷ καὶ τῇ ὁ-
λικῇ εὐημερίᾳ ἐτελέσθησαν ἀκούσης αὐτῆς καὶ μὴ
βουλομένης. Ὅτε ὁ παπισμὸς ἴσχυεν αἱ εὐφορώτεραι
χώραι τῆς Εὐρώπης διετέλουν πολιτικῶς μὲν δουλαί,
ὀλικῶς δὲ ἄθλιναι καὶ τεταπεινωμέναι· σκότος πυ-
πνὸν ἀμαθείας καὶ κατακτήσεως κατεκάλυπτε τὰς
ὠραίας ἀλλ' ἀτυχεῖς ταύτας χώρας. Κατ' ἀντίθεσιν
αἱ προτεσταντικαὶ χώραι, αἵτινες ἄλλοτε ἔσαν πα-
ροιμιώδεις διὰ τὸ ἄγονον τοῦ ἐδάφους καὶ τὴν βάρ-
βαρον κατάστασιν μετεποιήθησαν εἰς περικαλεῖς λει-

(*) Σεφίρα, ἑβραϊστὶ σημαίνει χρυσίον· ἐκεῖθεν λέγεται ἢ
Π. Γραφή, (βασ. γ' κερ. 9), ὅτι ἔφεραν εἰς τὸν Σολο-
μώντα 120 τάλαντα χρυσοῦ. Σ. Μ.

(**) Ἡ Θούλη νῆσος μεγάλη ἐν τῷ Ὀκεανῷ ὑπὸ τὰ ὁ-
περὸ ὄρεα μέρη. (Στέφανος ὁ Βυζαντινός) ὁ σχολιαστὴς
Στεφάνου τοῦ Βυζαντινοῦ, λέγει ὅτι εἶναι ἢ Ἰρλάνδα ἢ ἡ
Σχετλάνδη. Σ. Μ.

μῶνας, ὀλικῶς μὲν πλουτοῦντας, διανοητικῶς δὲ εἰς
τὸν ὑπὸ τὸν τῆς ἀναπτύξεως βαθμὸν ἀφικομένους.
Μικρὸς κατάλογος φιλοσόφων, ἱστοριογράφων, ποιη-
τῶν, ἠρώων καὶ πολιτικῶν ἀποδείκνυσι τὸ ἀναμφί-
λεκτον τῆς ἀληθείας ταύτης.

Ὁ γινώσκων ὅποια φυσικῶς εἰσὶν ἢ Ἰταλία καὶ
ἡ Σκωτία καὶ ὅποια ἦσαν αἱ δύο αὗται χώραι πρὸ
τεσσάρων ἑκατονταετηρίδων, συγκρίνων δὲ σημερινὴν
τὴν περικυκλοῦσαν τὴν Ῥώμην παιδιάδα πρὸς τὴν
περικυκλοῦσαν τὸ Ἐδιμβούργον δύναται νὰ σχημα-
τίσῃ ἀκριβῆ ἰδέαν περὶ τῆς διαφορᾶς ἐκτέρας τῶν
ἐξουσιῶν, τοῦ παπισμοῦ δηλονότι καὶ τοῦ προτε-
σταντισμοῦ. Ἡ πτώσις τῆς Ἰσπανίας, ἥτις ἄλλοτε
ἦν τὸ πρῶτον εὐρωπαϊκὸν κράτος, νῦν δὲ κατὰκειται
φθίνον καὶ μακρινόμενον καὶ ἡ ἀνύψωσις τῆς Ὀλλαν-
δίας, ἥτις μεθ' ὄλον τὸ ἄγονον τοῦ ἐδάφους κατα-
πλακτικῶς ἐποίησατο πρόόδους παρέχει ἡμῖν διδα-
κτικώτατον μάθημα. Ὁ μεταβαίνων ἐν Γερμανίᾳ
ἐκ καθολικῆς εἰς προτεσταντικὴν ἡγεμονίαν, ἐν Ἑλ-
βετίᾳ ἐκ καθολικοῦ εἰς προτεσταντικὸν διαμέρισμα,
ἐν Ἰρλανδίᾳ, ἐκ καθολικῆς εἰς προτεσταντικὴν κομη-
τεῖαν ἐκπλήσσειται ἐπὶ τῇ διαφορᾷ. Ἐκεῖ μὲν στασι-
μότης, ἐνταῦθα δὲ πρόοδος. Ἀλλὰ καὶ τὸν Ἀτλαντι-
κὸν ἀν διαπλεύσωμεν τὸ ἴδιον θὰ ἀπαντήσωμεν φαι-
νόμενον. Οἱ Προτεσταντικαὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν
ἀφήκεν πολλὸ ὀπίσω τοὺς Ῥωμαιο-καθολικοὺς τοῦ Με-
ξικῶ, τοῦ Περού καὶ τῆς Βραζιλίας.

(Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς ἱστορίας τοῦ Μακώλεϋ).

ΑΓΩΝΕΣ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 14)

Διὰ τούτων ἠδυνήθη νὰ πείσῃ ὁ Ἀλκιβιάδης τοῦ
Ἀθηναίου εἰς τὴν κατὰ τῆς Σικελίας ἐκστρατείαν
ἀν καὶ ἐπὶ πολλὸ ἀντίστη ὁ Νικίας. Τὴν αὐτὴν
ἡμέραν ἐγένοντο καὶ φιλοσοφικοὶ ἀγῶνες δηλ. Ῥητο-
ρικοὶ, Ποιητικοὶ, καὶ Φιλοσοφικοὶ, προσέτι καὶ εἰς
πᾶν εἶδος μαθήσεως.

Ἐκεῖ π. χ. ὁ Ἡρόδοτος (ὁ πατὴρ τῆς ἱστορίας) ὡς
λέγουσιν, ἀνέγνωσε πρῶτον τὴν ἱστορίαν αὐτοῦ ἥτις
τόσον ὑδακίμην, ὥστε οἱ Ἑλληνοδίκαι ἐδωκαν τὰ
ὀνόματα τῶν 9 Μουσῶν, εἰς τὰ 9 βιβλία αὐτῆς,
ὠνομάσθησαν δὲ οὕτω: Κλειῶ, Εὐτέρπη, Θάλεια,
Μελπομένη, Τερψιχόρη, Ἐρατώ, Πολύμνια, Οὐρανία,
Καλλιόπη.

Τῆς τρίτης ἡμέραν ἠγωνίζοντο τὴν πάλην ἥτις ἦτο
2 εἰδῶν. Καὶ ἡ μὲν ὀνομάζετο Ὀρθοπάλη, ἢ Κατα-
βλητικὴ, ἢ δὲ Ἀνακλινοπάλη, εἰς τὴν ὅποιαν οἱ
Ἀθληταὶ γυμνασθέντες ἠλείφοντο δι' ἐλαίου ἔπειτα
ἐτίθειοντο διὰ ψιλλῆς ἄμμου. Καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην
ἔπρεπε νὰ καταβάλλῃ τρεῖς τὸν ἀντιγωνιστὴν ὁ νικη-
τῆς· ὅστις ἐλέγετο τριακτος, τὸ δὲ καταβάλλειν
τρεῖς τριάξαι.

Καὶ ἡ μὲν ἀρχὴ τῆς πάλης ἐλέγετο Ἀκροχειρισμὸς,
τὰ δὲ ἄλλα ἐλέγοντο ἔλκειν, λυγίσειν ἐκτραχηλίσειν,
ὑποσκελίσειν κττ.

Εἰς δὲ τὴν Ἀνακλινοπάλην ἐπιπτεν ὁ εἰς πρηνῆς
εἰς τὴν γῆν, ὁ δὲ ἄλλος ἠγωνίζετο νὰ τὸν ἀνατρέψῃ
ὑπτιον, ὁ δὲ πρηνῆς ὑπερασπιζέτο ἑαυτὸν, καὶ ἠγω-
νίζετο νὰ βίψῃ τὸν ὀρθιον ὑπτιον, ὅστις δὲ ἐκ ταύτων
ἀπέκαμιν ἀνέτεινε τὸν δάκτυλον καὶ ὠμολόγει τὴν
ἦταν.

ἠγωνίζοντο δὲ καὶ τὴν Πυγμὴν ὅστις ἦτο ὁ ἐπι-
κινδυνώδεστερος τῶν ἀγῶνων καὶ μᾶλλον θανατηφό-
ρος. Ἐτύπτοντο δὲ διὰ τοῦ γρόνου. Καὶ κατ' ἀρχάς
μὲν ἐτύπτοντο διὰ τῆς πυγμῆς ἀπλῶς, ὕστερον δὲ
ἐτύλιστον αὐτὴν μετ' ὠρίων τὰ ὅποια ὀνόμαζον ἱμάν-
τας, ἔπειτα δὲ κατεσκεύαζον χαιρίδας καὶ τὰς ἐξέτει-
νον μέχρι τῶν ὤμων. Εἶχον δὲ καὶ περὶ τὰ ὦτα προ-
φυλακτικὰ τὰ ὅποια ὀνομάζοντο ἀμφωτίδες, ἀντατί-
δες καὶ περιωτίδες. Ἐνταῦθα ὁ ἀποκαμῶν ἀνέτεινε
τὸν δάκτυλον καὶ ὠμολόγει τὴν ἦταν.

Ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ οὐκ ἴδιον μόνον ἀπέθνησκον οἱ
νικηθέντες (ὅπερ ἦτο μείστη εὐτυχία) ἀλλὰ καὶ
ἐπασχον μέγιστα δεινά. Ὁ Λουκίλιος π. χ. ἐν τινὶ
ἐπιγράμματι διηγείται: «Οὗτος ὁ τῶρα ἄριστος Ὀ-
λυμπιακὸς ἔχει τὸ ἔμπροσθεν, τὴν ῖνκα, τὸ γένειον,
τὴν ὄφρυ, τὰ ὦτα, τὰ βλέφαρα, ἔπειτα γενόμενος
πόκτης τὰ ἔχασε πάντα ὥστε καὶ ἐκ τῶν πατρικῶν
νὰ μὴ λάβῃ μέρος».

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐγένετο τὸ παγκράτιον ὅστις
ἦτον ἀγὼν σύνθετος ἐκ Πυγμῆς καὶ πάλης, διέφερε
δὲ κατὰ τοῦτο ὅτι δὲν ἐνηγκάλιζοντο οἱ παγκρατι-
σταὶ ὡς οἱ Παλαισταὶ, μήτε τὰς χεῖρας ὀπλισμέναις
ὡς οἱ πόκται εἶχον.

Καὶ εἰς μὲν τὴν πυγμὴν ἠγωνίζοντο ὄρθιοι, καὶ ὁ
ἀγὼν δὲν ἦτο περὶ καταβολῆς, εἰς δὲ τὸ παγκράτειον
ἐγένοντο καὶ τὰ δύο. Ἐνίοτε ἠγωνίζοντο κυλιόμενοι
κατὰ γῆς καὶ τότε οἱ παγκρατισταὶ ἐκκλούοντο κυ-
λιστικοί.

Τὴν τετάρτην ἡμέραν ἐτελεῖτο τὸ λεγόμενον Πέν-
ταθλον, τὸ ὅποιον συνίσταται ἀπὸ 5 ἀγῶνας: δηλ.
τὸν τοῦ Ἄρματος, τὸν τοῦ Δρόμου, τὸν τοῦ Ἄκον-
τίου, τὸν τοῦ Δίσκου καὶ τὸν τῆς Πάλης.

Τὸ Ἄλμα ἐλέγετο καὶ Διάλμα καὶ ἦτο κήδημα
πολυειδές. Καὶ ὁ μὲν τόπος ἢ τὸ σημεῖον ἐνθα ἐμελλ-
λον νὰ πατώσιν ἐκαλεῖτο Βατήρ, τὸ δὲ σημεῖον
ἐνθα ἐμελλον νὰ φθάσωσι Σκάμμη (ἦν γὰρ χοῦς
ἐσκαμμένος), ἐξ οὗ καὶ ἡ παροιμία: ὀπὲρ τὰ ἐσκαμ-
μένα πηδᾶν».

Ὁ ἀγὼν τοῦ Ἄλματος ἦτο τὸ πηδᾶν μακρότερον
καὶ οἱ πηδῶντες ἐκαλοῦντο Ἀλτῆρες οἵτινες ἐκρά-
τουν ἀνά χεῖρα ζύλον δι' ἰσοσταθμίαν. Α. Σ.

Ἡ χωρητικότης τῶν μεγαλητέρων ἐκκλησιῶν καὶ
καθεδρικῶν ναῶν τῆς Εὐρώπης ἐκτίθεται ὡς ἑξῆς:

Ὁ ναὸς τοῦ ἁγίου Πέτρου, ἐν Ῥώμῃ, χωρεῖ 54,000
ἀνθρώπους, ὁ τοῦ ἁγίου Παύλου ἐν Λονδίῳ 33,000,
ὁ τῆς ἁγίας Σοφίας ἐν Κωνσταντινουπόλει 33,000,
ὁ καθεδρικὸς ναὸς τῆς Φλωρεντίας 24,3000, ὁ ἅγιος
Πατρόνιος, ἐν Βολωνίᾳ, 25,000, ὁ τοῦ ἁγίου Παύλου

ἐν Ρώμῃ, 32,000, ἡ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου ἐν Λατερα-
νω, 22,900, ἡ Παναγία τῶν Παρισίων, 20,000, ὁ
καθηδρικός ναὸς ἐν Πίζῃ, 13,000, ὁ ἅγιος Στέφανος
ἐν Βιέννῃ 12,400, ὁ τοῦ ἁγίου Δομνιτικοῦ ἐν Βολωνίᾳ
12,000, ὁ τοῦ ἁγίου Πέτρου ἐν Βολωνίᾳ, 11,500,
ὁ καθεδρικός ναὸς ἐν Βιέννῃ 11,000, ὁ τοῦ ἁγίου
Μάρκου ἐν Βενετίᾳ, 9000, ὁ καθεδρικός ναὸς τοῦ
Μιλάνου 9000.

Πολύσαρκα. Ἡ διαίτα κατὰ τῆς πολυσαρκίας,
λέγει ἱατρὸς τις ἐξ Ἀμερικῆς πρέπει νὰ ᾖ ὡς ἑξῆς:
Ὁ πολυσαρκίος δύναται νὰ τρώγῃ Πρῶξιον καὶ βέ-
σιον κρέας οὐχὶ λιπαρὸν μόνον, ἀρνίον, γλώσσαν,
σοῦπαν οὐχὶ πυκνὴν ζωμὸν ὀρνίθιαν, καὶ θήραμα,
ἰχθῦς, ὡά, ἄρτον μετριῶς, χορταρικὰ σπανάκια, κάρ-
δαμον, μουστάρδα, θριδικίας, σπαράγγια, σέλινον,
ραδικία, φασόλια, κυάμους, κράμβην, κρόμμυα, μπρό-
κολα, σπύρας μετριῶς, χωρὶς ὕμωσ σακχαρίν.

Δὲν δύναται νὰ τρώγῃ: Λάρδον καὶ χοιρομέρι
παχὺ κρέας βούτρου, κρέμαν, γεώμηλα, καρρὶτα,
κοκκινολοῦλια, ὄριον, σάγον, ταπιόκκον, μακαρόνια,
γλυκύσματα παντὸς εἴδους.

Δύναται νὰ πίνῃ: Ξύθον, καφέ, κικάνον ἄνευ ὕμωσ
γάλακτος ἢ σιχαρώς, μετριῶς οἶνον, ἐλαφρὸν ζύ-
θον, ὕδωρ ἐκ σάδας καὶ σέλτζ.

Δὲν δύναται νὰ πίνῃ: Φάλα, πλὴν ὀλίγον ζύθον
δυνατὸν, γλυκίαις οἶνους. Κατὰ κανόνα δὲ τὰ πνευ-
ματώδη πρῶτα πρέπει νὰ τὰ ἀποφεύγῃ.

Ὁ σίτος ὡς καύσιμος ὕλη. Κατὰ τινὰ ἐφημερίδα
τῆς Ἰωδῆς, ἐν ταῖς Ἡν. Πολιτείαις, οἱ κάτοικοι τῆς
πολιτείας ἐκείνης εὐρίσκουσιν εὐθυνότερον νὰ καίωσι
στάχυς τὸν χειμῶνα πρὸς θέρμηνσιν ἢ νὰ καίωσιν
ἄνθρακας. Τοῦτο ἰσως πολλοὺς σκανδαλίση, νὰ καί-
ται δηλαδὴ οὐσία δυναμένη νὰ θρέψῃ χιλιάδας ἀν-
θρώπων, ἀλλὰ ὑπολογισμῶν γενομένου εὐρέθη ὅτι
συμφερότερον ἔστι εἰς τὸν ἀγρότην νὰ θερμαίνεται
καίωσι στάχυς ἢ νὰ ἀγοράζῃ ἄνθρακας.

Κατὰ τὸν δεσμοφύλακα ὅστις ἐπιτηρεῖ τὸν δολο-
φόνον τοῦ Προέδρου Γάρφιλδ, ὁ Γαίτωρ ἔχει ὄρεξιν ἀ-
πέραντον καὶ κοιμᾶται μετὰ μεγίστης ἡσυχίας. Μετ'
οὐδενὸς ἐπιτρέπεται αὐτῷ νὰ συνομιλήσῃ, οὔτε μετὰ
τῶν φυλάκων. Ἐχει μεγάλην ἔρσιν νὰ ὀμιλήσῃ. Ἐ-
γείρεται πρὸ τῆς ἑκτῆς πρωϊνῆς ὥρας καὶ προγευμα-
τίζει τὰς ἀκτῶ. Πρὸ τοῦ προγεύματος ὁμοίως σαρώνει
τὸ δωμάτιόν του καὶ στρώνει τὴν κλίνην του. Τὸ
γεῦμα του τρώγῃ κατὰ τὰς τρεῖς, μετ' ὃ κινεῖται
ἄνω κάτω τοῦ δωματίου του διὰ περίπτου. Ἀνα-
γινώσκει τὴν ἱερὰν γραφὴν διότι οὐδὲν ἄλλο ἀνάγνω-
σμα τῷ ἐπιτρέπεται. Λέγει δὲ ὅτι σκοπεῖ νὰ τὴν
ἀναγνώσῃ ἀπ' ἀρχῆς ἕως τέλους. Οὐδόλως βλέπει
ἐφημερίδας ἀπὸ τῆς δευτέρας ἡμέρας τῆς φυλακιστέως
τοῦ διατελεῖ ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐπι-
θέσεως του κατὰ τοῦ προέδρου, οὐδὲ γινώσκει ἐὰν ὁ
πρόεδρος ζῇ ἢ ἀπέθανε.

Τὸ ἐγκριτοῦν περιοδικὸν τῆς Νέας Ἰατρικῆς «Ὁ Ἀ-
μερικανὸς ἐπιστήμων» γράφει τὰ ἑξῆς: «Ἡ διαβόη-
τος κυπάρισσος ὅτις ὕφουτο παρὰ τὴν πόλιν τῆς
Σπάρτης, ἐν Ἑλλάδι, ἐπὶ 2800 καὶ πλέον ἔτη, καὶ
περιεγραφή ὑπὸ τοῦ Πausανίου 400 ἔτη πρὸ Χριστοῦ,
κατεστράφη ὑπὸ ὁμάδος τινος γύφτων οἵτινες κατε-
σκήνωσαν ὑπ' αὐτὴν καὶ ἀφήκαν τὸ πῦρ τὸ ὅποιον ἤ-
ναψαν καίωμενον. Εἶγεν ὕψος 95 ποδῶν καὶ διάμε-
τρον 10, παρὰ τὸ ἔδαφος. Οἱ κάτοικοι τῆς Σπάρτης
μεγάλως ἐθλίβον ἐπὶ τῇ ἀπώλειᾳ αὐτῆς».

Ἐν Φιλαδελφίᾳ τῆς Ἀμερικῆς συνέστη ἑταιρία κλη-
θεῖσα «Ἀσφαλιστικὴ ἑταιρία τῶν γάμων». Ἡ ἑταιρία
αὕτη σκοπὸν ἔχει τὴν ἐνωσιν νέων οἵτινες δι' ἐτησίας
καταβολῆς νὰ ἀδυνατῇ νὰ λαμβάνωσι ποσὸν τι χρη-
ματικὸν πρὸς κάλυψιν τῶν ἀνγκυαίων δαπανῶν ὡσὰ-
κις πρόκειται νὰ συνάψωσι γάμον. Αὐτοὶ ἐν Ἀμερικῇ
οἱ νυμφευόμενοι δὲν λαμβάνουσι τὰ πάντα παρὰ τῶν
γονέων τῶν νεανίδων, ὡς εἴθισται παρ' ἡμῖν. Οἱ γο-
νεὶς οὐδεμίαν προῖκα εἰσὶν ὑπόχρεοι νὰ δίδωσι τοῖς
νέοις μετ' ὧν αἱ θυγατέρες αὐτῶν συνέρχονται εἰς γά-
μου κοινωνίαν.

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * * Ὁ φωσφορισμὸς τῆς θαλάσσης, τὸ φαινόμενον ἐ-
κεῖνο δι' οὗ αὕτη φαίνεται ὡς ἐν φλογί, τὸ ὅποιον πολλάκις
παρουσιάζεται ἐν τροπικαῖς χώραις, εἶναι δὲ ὁρατὸν εἰς
βορειότερα πλάτη ἀπέλται εἰς τὰς φωσφορώδεις ἰδιότη-
τας μικροσκοπικοῦ ζωορίου καλουμένου Nitrolicia Miliaris.
Εἶναι μικρὸν ἄτομον γλοιώδους οὐσίας ἔχων τὸ σχῆμα ῥο-
δονοειδὲς ἀλλὰ μόνον τὸ 1/80 τοῦ δακτύλου διάμετρον.
Τὸ χρῶμα, τὸ ὅποιον κλίνει εἰς τὸ πρᾶσινον, προέρχεται
ἐκ πολλῶν λεπτῶν αἰχμῶν. Πόττηριον ὕδατος λαμβανόμενον
ἐκ τοῦ μέρους ἐνθα τὰ ζωοφῶτα ταῦτα ὑπάρχουσι περιλάμ-
βάνει μωρτάδες τούτων. Διχτυα καὶ σχοινία συρόμενα διὰ
τῆς θαλάσσης ἀνασύρουσι ἑκατομμύρια ἐκ τῶν ζωοφίτων
τούτων· τὰ δὲ σχοινία καὶ οἱ σπάχοι εἰσὶ φωτεινοὶ ἕνεκα
αὐτῶν μέχρισὺ ξηρανθῶσιν.

* * * Γεωγραφικὴ τις ἑταιρία ἐν Γαλλίᾳ ὑπολογίζει τὸν
πληθυσμὸν τῆς Ἀφρικῆς εἰς 182,550,000. Γερμανοὶ ὁμοίως
καὶ Ἄγγλοι γεωγράφοι ὀρίζουσιν αὐτὸν 200,000,000.

* * * Ἡ Βρετανικὴ καὶ ξένη βιβλικὴ ἑταιρία ἐκυκλο-
φόρησεν 784,000 ἀντίτυπα τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς, μετὰξὺ
τῶν Ἰουδαίων.

* * * Ἡ ταχυδρομικὴ καὶ τηλεγραφικὴ ὁμηροσεία ἐν Ἀγ-
γλίᾳ παρέχει καθαρὸν εἰσόδημα εἰς τὸ κράτος 500,000
λίρων κατ' ἔτος.

* * * Ἄξιον παρατηρήσεως εἶναι ὅτι ἐνώ· ἐν Γαλλίᾳ
ὕπερ τὰ 4,000,000 Γάλλων ἔχουσιν ὁμολογίας δανείων
τῆς κυβερνήσεως, ἐν Ἀγγλίᾳ ὁλόκληρον τὸ ἐθνικὸν χρέος
ἐξ 780,000,000 λίρῶν κατέχεται ὑπὸ οὐχὶ πλείονων τῶν
23,000 προσώπων.

* * * Ἡ νέα ὑποβρύχιος σύραξ μετὰξὺ Δόβερ καὶ Κα-
λαί, ἡ μέλλουσα νὰ συνδέσῃ Ἀγγλίαν καὶ Γαλλίαν διὰ
σιδηροδρόμου, ἔσται 31 μιλίων μήκους ἐξ ὧν τὰ 21 ἔσον-
ται ὑπὸ τὸ στενόν. Πρὸς κατασκευὴν τῆς σύραξος δαπα-
νηθήσονται ὕπερ τὰ 100,000,000 φράγκων. Ὑπολογίσθη δὲ
ὅτι 400,000 πρόσωπα σιγκαλιονοῦσι κατ' ἔτος μετὰξὺ
Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας.